

ב"ל (ירושלים) 22989-11-10 - מריה מזל איליאייב רפאילובה נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (ירושלים) 22989-11-10 - מריה מזל איליאייב רפאילובה נ' המוסד לביטוח לאומי
ב"ל (ירושלים) 22989-11-10
מריה מזל איליאייב רפאילובה
ע"י ב"כ - עו"ד ענת רובין-קימלמן
נגד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ - עו"ד הלנה מרק
בית דין אזורי לעבודה בירושלים
[02.02.2013]
כב' השופטת רחל בר"ג-הירשברג
החלטה

- מונחת לפניי בקשת הנתבע (להלן: המוסד) להפנות שאלות הבהרה למומחה הרפואי שמונה על ידי בית הדין, ד"ר אברהם ששון.
הרקע לבקשה
- בעניינה של התובעת מונה מומחה רפואי לבדיקת הקשר הסיבתי בין פגיעה בגב שאירעה לה ביום 15.2.2010 לבין הבעיות הרפואיות מהן היא סובלת כיום.
3. העובדות שנקבעו בהסכמת הצדדים הן אלה:
[א] התובעת עובדת כאחות במחלקה האורטופדית בבית החולים הדסה הר הצופים.
[ב] ביום 15.2.2010 נקראה התובעת לטפל בחולה מבוגר ואליים שעשה פעולת מעיים במיטתו ונדרש לנקותו (להלן: האירוע). אל התובעת התלוותה אחות נוספת שמפאת הריונה לא סייעה לתובעת בטיפול בחולה אלא הייתה נוכחת בזמן הטיפול בלבד.
[ג] התובעת הרימה את החולה כמתואר להלן: ראשית, במשיכה הושיבה אותו במיטה. לאחר מכן הרימה אותו במשיכה אל כסא גלגלים, תוך כדי הטיית גופו לכיוון שמאל של גופה, ותוך שהחולה מחזיק אותה חזק בצוואר. התובעת הסתובבה על צד שמאל והושיבה אותו. התובעת חשה 'קליק' וכאבים באזור כתף שמאל ובצוואר.
[ד] התובעת פנתה לטיפול רפואי רשמי ראשון ביום 15.6.2010 אצל ד"ר ברזילי. עד אז שאלה רופאים במחלקה האורטופדית שבה עבדה, כיצד לטפל בבעיה הרפואית, והומלץ לה על שימוש במשככי כאבים ואטופן. הפניה הרשמית לרופא מומחה נעשתה בעקבות התפתחות תסמינים נירולוגיים.
4. בהחלטתי מיום 26.4.2012 התבקש המומחה להשיב על השאלות שלהלן:
[א] מהן הבעיות הרפואיות מהן סובלת התובעת בצוואר, בכתף שמאל וביד שמאל?
[ב] האם קיים קשר סיבתי רפואי בין האירוע מיום 15.2.2010 כפי שתואר לעיל לבין הבעיות הרפואיות מהן סובלת התובעת באיברים שנמנו לעיל?
[ג] במידה שייקבע קיומו של קשר סיבתי חלקי מהו החלק המיוחס לאירוע מיום 15.2.2010?

5. ביום 20.5.2012 התקבלה בבית הדין חוות דעת המומחה שבה סיכם בקצרה את הממצאים הרפואיים ופירט את מסקנותיו כמפורט מטה:

"[א] החולה סובלת מתסמין של לחץ שורש צווארי משמאל כתוצאה מבקע דיסק צווארי בין C5-6.

[ב] בהחלט קיימת סבירות מאד גבוהה של קשר סיבתי בין האירוע שתואר ב-15.2.2010 למחלה שאובחנה.

[ג] לא ניתן לייחס חשיבות לרישום בודד מ-8.10.2004 מאחר ולרישום זה לא הייתה המשכיות עובר לאירוע הנדון מ-2/2010.

[ד] תיאור העובדות מאד משכנע כמנגנון סביר ביותר לגרימת בקע דיסק צווארי.

[ה] המלצתי היא אכן להכיר באירוע מ-15.2.2010 כגורם מלא לפגימה הצווארית שנגרמה לתובעת." הבקשה

6. לנוכח האמור בחוות הדעת של המומחה, המוסד מבקש להפנות שאלות הבהרה למומחה הרפואי. לטענת המוסד, חוות הדעת מאד לקונית. אין בה פירוט של המסמכים הרפואיים הרלוונטיים שעמדו לנגד עיני המומחה בעת כתיבתה; אין בה התייחסות לכך שלתובעת יש שינויים ניווניים; לא מצוין בה מנגנון הפגיעה; אין בה התייחסות לכך שקיים פער של כארבעה חודשים בין האירוע ובין הפנייה לקבלת טיפול רפואי ראשוני. לכן המוסד טוען שיש להורות על הפניית שאלות למומחה שיבהירו עניינים אלה, שנוסחו על ידו כך:

[א] אנא פרט את המסמכים הרפואיים שעמדו מול עיניך בעת קבלת ההחלטה.

[ב] האם נכון שלתובעת שינויים ניווניים משמעותיים בעמוד השדרה הצווארי? האם שינויים אלה הוחמרו או נגרמו עקב האירוע מיום 15.2.2010? במידה והוחמרו, באיזה אחוז? בתשובתך הפנה למסמכים רפואיים מתוך התיק הרפואי של התובעת.

[ג] מהו, לדעתך, המנגנון הרפואי בו נגרמה לתובעת פריצת דיסק צווארי?

[ד] התובעת פנתה לטיפול רפואי בפער של למעלה מ-4 חודשים לאחר קרות האירוע. האם פער זה סביר, בהנחה שביום 15.2.2010 נגרמה לה פריצת דיסק חדה?

7. התובעת מצדה מסכימה להפניית השאלה הראשונה שהיא טכנית במהותה. עם זאת, היא מתנגדת להפניית יתר השאלות. לטענת התובעת, השאלות שהופנו למומחה מלכתחילה נוסחו על ידי שני הצדדים במשותף, לאחר שנשקלו כל ההיבטים הקשורים בעניין. בתוך כך, הופנה המומחה לעובדות הרלוונטיות ולתאריך קבלת הטיפול הרפואי. בין היתר, נשאל המומחה על אודות הקשר הסיבתי וניתנה לו אפשרות להתייחס לקיומו של קשר סיבתי חלקי. המומחה השיב לשאלות בית הדין באופן ברור ולכן, לטענת התובעת אין צורך להפנות שאלות נוספות העוסקות בקשר הסיבתי, באפשרות קיומה של החמרה או בסוגיית הפנייה המאוחרת לטיפול רפואי. התובעת מוסיפה כי היא ממתינה זמן רב לקביעת זכאותה וכי כל מהלך נוסף גורם לעיכוב מיותר במימוש זכויותיה.

8. לאחר שעיינתי בשאלות ההבהרה ובטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות למומחה להשיב לשאלות בשינוי קל עליו אעמוד בהמשך הדברים.

מעיון בחוות דעת המומחה עולה שאכן אין בו התייחסות לעניינים הנזכרים בשאלות ההבהרה מטעם המוסד. אמנם, המומחה לא נשאל בתחילה על אודות עניינים אלה, אך דומני שהבהרתם עשויה לסייע בהבנת מסקנת המומחה בדבר קיומו של הקשר הסיבתי. בעניין זה אציין שאין בכך שהשאלות נוסחו בהסכמת הצדדים כדי למנוע מאחד מהם לפנות בבקשה להפניית שאלות להבהרת האמור בחוות הדעת. לנוכח האמור, אין בידי לקבל את טענת התובעת על כך שחוות הדעת ברורה וחד משמעית באופן המייתר את הצורך בהבהרת עניינים שכאמור יש בהם כדי להשפיע על זכאותה. מה גם שצודק הנתבע בטענתו שיש להתיר הפניית שאלות שנועדו להבהיר עניינים העולים מחוות הדעת כיוון שהמומחה אינו נחקר על חוות דעתו.

לכן ועל אף ההבנה למצוקת התובעת והרצון להצמיד את ההליך קדימה, דעתי היא שיש ליתן גם לנתבע את יומו המלא בבית הדין. עם זאת, בית הדין מסתייג מנוסח הסיפא של שאלה [ב] ולכן במקומה יבוא: "במידת האפשר אנא הפנה למסמכים ספציפיים מתוך תיקה הרפואי של התובעת".

9. סוף דבר - הבקשה להפניית שאלות ההבהרה מתקבלת. החלטה למומחה תישלח בנפרד.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ג, 02 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.